

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil såmænd bare bringe et par enkelte tal ind i debatten om lejeværdien.

Jeg vil godt spørge De Konservative, medmindre man er fuldstændig uoptaget af tal – det kan godt være, man er det, og så er tal selvfølgelig ligegyldige – men hvis man ikke er det, om man er opmærksom på Økonomiministeriets rapport. Kigger man på forholdet mellem ejer og lejer over et tiår, er det sådan, at ejeren har haft en reel lønstillingsstigning på ca. 35 pct., og lejeren har haft en på 19. Det vil sige, den førte boligpolitik har selvstændigt bidraget til polarisering af det her samfund. Det er den polarisering, der nu lægges op til skal forøges yderligere, endnu mere. Er man opmærksom på det, og er man ligeglad med det?

Jeg har så bare en enkelt kommentar til den forholdsvis ubehagelige tanke fra både Venstre og De Konservative om at skære på ulandsstøtten. Man er formentlig opmærksom på i den diskussion, at vi lever i en verden, hvor 35.000 børn hver dag dør af sult. Det er i den ramme, man foreslår det.

Vi diskuterer det i en situation, hvor en fjerdedel af denne her klodes befolkning daglig står sultne op og daglig går sultne i seng. Og jeg vil godt spørge, får man så ikke indimellem i Venstre og konservative kredse en ubehagelig smag i munden, når man fedter for de allermest velhavende i det her samfund?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det er også om ulandsbistanden. Jeg vil sige, at vi i Det Radikale Venstre lægger vægt på den ene procent af bruttonationalproduktet, og det er sågar skrevet ind i regeringsgrundlaget.

Det har jo ikke noget med cykelløb, eller hvad ved jeg, at gøre, at vi skal være i den internationale gule trøje. Det er jo, fordi der er den slags problemer i den tredje verden, som vi lige har hørt hr. Villy Søvnald beskrive. Og hvis ikke der er noget land, som tager de henstillinger, vi har fra FN, alvorligt, så smuldrer det jo. Vi kan se, hvordan land efter land skærer ned på det. Det skal ikke blive et alibi for os i Danmark.

Og så må jeg lige anholde fru Pia Christmas-Møllers bemærkning om, at pengene ikke blev brugt op, fordi vi ikke havde projekter nok. Det er ikke korrekt. Nu blev vores udviklingsminister nødt til at gå, han havde andet, han skulle tage sig til, men det er, fordi vi i dette år er i

gang med en principoplægning, hvor vi går fra projektbistand til programbistand. Det er måske lidt teknisk at komme ind på, og det er ikke alle, der har så megen forstand på ulandsbistand, men det er altså den reelle årsag. Det er ikke, fordi der ikke er masser af anledning til at bruge penge til det.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil prøve, om jeg kan nå at svare nogle af dem, jeg ikke fik tid til i første runde.

Hr. Kim Behnke spurgte i sit første indlæg: Betyder det, at lejeværdien kom meget sent i den konservative ordførers indlæg, at der er ændret på prioriteringerne, på kravene fra Det Konservative Folkepartis side? Hertil er svaret: Nej! Det er fuldstændig korrekt forstået, at en finanslovaftale med Det Konservative Folkeparti for 1997 skal indeholde mærkbare ændringer og nedsættelser af lejeværdien. Sådan er det.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger: Er det sådan, at Det Konservative Folkeparti overhovedet kan forestille sig en situation, hvor man vil stemme imod finansloven? Jo, det kan vi. Vi kan sagtens se skræmmebillederne for os, hvor regeringen gennemfører en række meget, meget ulyksalige forslag sammen med venstrefløjen. Det kan vi godt forestille os, og vi kan også forestille os meget andet.

Det er klart, at vi har ikke et princip om, at vi uanset hvad siger ja til finansloven. Vi vurderer tingene ud fra en meget saglig og samfundsmæssig vinkel. Det er vores holdning til spørgsmålet om afstemningen ved tredje behandling af finansloven.

Må jeg ikke sige til hr. Frank Aaen, at det heldigvis ikke er hr. Frank Aaen, der skal bestemme, hvilke indrømmelser Det Konservative Folkeparti eventuelt kan komme igennem med over for regeringen. Det er jeg ganske tilfreds med.

Hr. Kim Behnke spørger i sit andet indlæg: Hvor ligger det konservative ambitionsniveau, for så vidt angår underskuddet på statsbudgettet?

Jeg kan sige til hr. Kim Behnke, at vi er bekymrede for underskuddet på DAU. Vi vil have underskuddet nedbragt. Det, der ligger i regeringens finanslovsforslag, er ikke nok. Vi siger, at i 1997 skal der være balance på den samlede offentlige saldo, og herefter skal vi sikre overskud år for år. 1997 skal være året, hvor vi får den offentlige økonomi ind i en sund cirkel.